

[Fiskeriministeren.]

det er mig bekendt, at der foreligger aftaler om forhandling med koncessionshaverne i tilfælde af gennemførelse af en trafikplan for Storkøbenhavn.

Magistraten giver endelig i sin henvendelse udtryk for, at den finder det urimeligt, at Københavns kommune må forelægge „Landsforeningen Danmarks Bilruter“s lokale kreds alle sager om oprettelse af kommunale omnibusruter som f. eks. omnibusruten fra Holmens bro til Østamager, og henstiller derfor, at bestemmelsen i § 4, stk. 2, søges ændret, således at kommunale ruter undtages fra bestemmelsen. Jeg kan imidlertid heller ikke se, at der er nogen grund til at give Københavns kommune en særstilling på dette punkt. Der er ikke megen ulejlighed forbundet med at indhente denne udtalelse, og det forsinker ikke sagerne. Omvendt må jeg tillægge det værdi, at princippet om erhvervsorganisationernes ret til at blive taget med på råd ikke brydes, og jeg har derfor ikke i forslaget fulgt magistraten.

Fra Tønder byråd har jeg modtaget en henstilling om, at spørgsmålet om ændring af trafikudvalgets sammensætning tages op til ny overvejelse. I henhold til lovens § 2 består trafikudvalgene af fem medlemmer med amtmanden som formand. Af de øvrige fire medlemmer vælger amtsrådet to, amtets sogneråd et og amtets købstæder og flækker et medlem.

Såfremt der ikke mellem købstæderne og flækkerne kan opnås enighed om deres repræsentation i trafikudvalget, sker valget af en valgforsamling, hvortil hver kommunal bestyrelse udpeger en repræsentant. I Tønder opstod der nu den situation, at der ikke kunne opnås enighed om valget af det medlem, der skulle repræsentere købstæderne og flækkerne, hvorfor der blev indkaldt til en valgforsamling. Her valgte Højer og Løgumkloster flækker med to stemmer mod Tønder købstads stemme borgmesteren i Højer til medlem. I sin henvendelse giver Tønder byråd udtryk for, at det er uheldigt, at flækkerne, hvis trafikinteresser nærmest svarer til landdistrikternes, skal kunne udelukke amtets eneste egentlige købstad fra at blive repræsenteret i trafikudvalget, så meget mere som Tønder købstad er centrum for en stor del af amtets rutebilruter. Jeg kan egentlig godt forstå, at Tønder byråd er utilfreds med denne konsekvens af loven,

men såvidt det er mig bekendt, har bestemmelsen ikke i andre dele af landet givet anledning til uoverensstemmelser indenfor amtsråds kredsene, og jeg har derfor ikke ment det påkrævet at foreslå nogen ændring af loven på dette punkt.

Endelig skal jeg omtale en henvendelse, jeg har modtaget fra den danske købstadforening. Foreningen har på foranledning af Aalborg byråd henstillet, at lovens § 3, stk. 2, ændres således, at tilladelse til omnibuskørsel, der foregår indenfor et samlet byområde, gives af vedkommende kommunalbestyrelser i forening. Foreningen motiverer henstillingen med, at det forekommer urimeligt, at amternes trafikudvalg, der hovedsagelig består af repræsentanter for landkommuner, skal træffe afgørelse i spørgsmål om koncessioner m. v. for udpræget bykørsel.

Idet jeg henviser til min udtalelse om kørsel i det storkøbenhavnske område, skal jeg kun yderligere bemærke, at jeg tror, at afgørelsen af, hvad der hører til „et samlet byområde“, i praksis vil give anledning til megen tvivl, og jeg mener derfor ikke, at trafikudvalgenes kompetence bør begrænses.

Købstadforeningen ønsker endvidere den administrative fremgangsmåde i henhold til loven ændret, idet den nuværende ordning medfører betydelig korrespondance mellem amternes trafikudvalg og de enkelte købstadkommuner også i tilfælde, hvor det drejer sig om fragtruter, der passerer en købstad uden at optage eller afsætte gods. Ifølge lovens § 4 skal ansøgninger forelægges til udtalelse hos de kommunalbestyrelser, for hvem afgørelsen må skønnes at være af betydning. Jeg mener derfor ikke, at det vil være påkrævet at forelægge en koncessionsansøgning til udtalelse hos kommuner, hvis område alene passerer, men hvor der ikke optages passagerer eller gods. Det er mig bekendt, at landsnævnet har fulgt de samme retningslinier.

Jeg kan i denne forbindelse nævne, at landsnævnet for sit vedkommende følger den praksis, at det ikke forelægger ansøgninger for samtlige kommunalbestyrelser men i stedet indhenter udtalelser fra trafikudvalgene i de amtsråds kredse, ruterne passerer, således at det overlades til trafikudvalget at indhente udtalelse fra de kommunalbestyrelser, der må skønnes at være interesseret i ruten. Herved opnås også, at